

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Christi spinis docemur, Crucifixi discipulo mundi delicias minimè esse confectandas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 3.

*Christi spinis docemur, Crucifixi discipulo mundi delicias
minimè esse consecrandas.*

HÆc igitur eò maximè spectant, ut intelligatur; Christi-
ano homini, qui Domino crucifixo vepribusq; corona-
to gloriatur, omnes sæculi delicias respiciendas & abdican-
das esse: & qui secus faciat, eum Domino suo spinis coro-
nato quodammodo insultare, ejusq; corpus velut monstro-
sum efficere, si artus habeat ipsi capiti dissentaneos, seu

(quod ait S. Bernardus) *sub spinato capite membra delicata.* serm. 5. de
Omnibus SS.

Suprà laudatus Tertullianus, Christianum adhortans,
ad fugientia mundi gaudia, fluxasq; voluptates aspernan-
das: *Nihil tibi, inquit, cum gaudijs sæculi; imò contrarium de-
bes. Sæculum enim gaudebit, vos vero contristabimini. Et puto
tibi cum flore morituro? Habes florem ex virga Jesse, super
quem tota divini Spiritus gratia requiescit; florem incorru-
ptum, immarcescibilem, sempiternum.*

Et sanè si ex Apostoli Petri verbo, merces nobis in
cælis reposita, est corona gloriæ; & ipse D E U S est illa mer-
ces nostra magna nimis: igitur & ipse D E U S erit corona
nostra. Sicut scriptum est: *in illa die erit Dominus exercituum
corona gloria, & sertum exultationis residuo populi sui. Quam-
obrem convenit professum crucis militiam, eo in genere
diaboli milite non minùs esse solertem. Si enim, ut de mi-
lite Mithræ (quo nomine Apollo aut Sol apud Persas appel-
latur) tradit citatus autor libro de corona extremo: dum
iniatur, coronam capiti suo accommodatam monetur obviâ
manu à capite depellere, & in humerum si fortè transferre,
dicens: Mithram esse coronam suam; atque exinde nunquam
coronatur: quid ultrà sæculi delicias, & tanquam flosculos
captamus, qui coronam capitis nostri JESUM crucifixum ha-
bemus?*

N n n n z

Neq;

Neque enim aliter Jēsus Nazarenus piis animabus spectandus est, quàm ut flos pulcherrimus & suavissimus, et arido in speciem, atque ex succo crucis suæ caule ac stipite progerminans: neque jam crux ipsa, ut patibulum infame, aut lignum asperum atque horridum aspicienda; verum ut frondens Aaronis virga, ex qua ille prodeat atque pullulet, qui de se dicit: *Ego flos campi & liliū convallium*. Sed & jam liliū inter spinas; quod undique nimirum aspiciamus, sive criminum nostrorum aculeis, sive acerbissimorum dolorum spinis cinctum atq; vallatum! Ut vel hinc discas, ô anima, spinas, hoc est mundi adversa & aspera amare, quando inter hæc præsertim invenitur Jēsus Nazarenus.

Cant: 2.

Reproborum vox est in libro Sapientiæ: *Coronemus nos rosas antequam marcescant: non prætereant nos flos temporis, &c.* E contra Sanctorum & Christo dilectorum vox est, vox S. Catharinæ Senensis, S. Elisabethæ Hungaricæ, B. Lydvinae, cæterorumq; electorum vox est: Coronemus nos spinis, quàm diu hæc mortalis vita est, rosas servemus coronis æternis. Aut si floribus sanè ita capimur, coronemus nos rosas, quæ nunquam marcescunt: ne si mundi hujus rosas amemus, ipso brevè defluente flore, solæ spinæ superent, quibus pungamur & fauciemur. Sed & quando

Sap: 2.

Clementem Alexandrinum de spinea Christi corona ita loquentem attendimus: *Hæc corona flos est eorum, qui crediderunt in eum: rosæ nostræ sint dilecti nostri spinæ, afflictiones, sudores, lacrymæ: his carpendis jucundè immoremur, ex his delicatas & suaves animæ amanti corollas, ex his sanctarum deliciarum, texamus.*

loco cit.

Et rectè id quidem. Nam si B. Lydvina, quas ei nativo deficiente humore, amoris vis aut compunctio cordis ex oculis exprimebat sanguineas lacrymas, eas venustè rosas suas appellitabat: multò æquiùs pro rosas habeant animæ Christo devotæ, sive cruenti sudoris guttas, quibus gratiam

P. 2. c. 7.

mina erubescere Gethsemani, sive spinarum aculeis expressum rorem sanguineum, Dominicum verticem purpureis notis obfignatam. Ita enim pijsissimus Thaulerus sanctam alloquens ac Dei amantem animam: *Et tu (inquit) sancta ac DEI amans anima: vide ut sponsus tuus, in die desponsationis sue viridem ferat coronam, rubentibus ornatam rosis, id est, roseo suo tinctam sanguine: hoc ipso significans, pius se esse ac mansuetum regem, verumq; principem amoris.* *Explic. pass. c. 10.*

Atque hic denique memoratu digna est, dulcis atque amena Redemptoris nostri ad sibi dilectam B. Joannam à Cruce, allusio. Hæc enim die quodam Parasceves, divinorum stigmatum certis vestigijs, quæ quaque deinceps feriâ sextâ & Sabbato, in modum notarum purpurearum in ejus manibus atque pedibus comparerent, à Sponso suo donata; cum ijs carere visibilibus divini favoris indicijs studio humilitatis expeteret, ita Christum audiit sibi dicentem: *E-* *L. 2. Vit. c. 16.*
quidem importuniùs urges, ut tibi concessum charitatis meæ pretiosum pignus subtraham. fiet id equidem: sed quia non vis rosas meas, concedam tibi spinas meas. Ex- inde igitur aspectabiles illæ divinorum stigmatum notæ videri desinere: sed earum vice occupavit virginis animum, corpusq; universum ea doloris vis, adeoq; efficax cruciatuum Christi consensio, ut ei deinceps vita reliqua crudele martyrium, & viva esset Dominicæ mortis ac passionis imitatio. Ad eodè huic quoque, pro rosis, & præ rosis erant spinæ dilecti sui.

§. 4.

Nonnulla ad usus peculiare ex his deducta.

EX his quæ hæcenus à nobis universè disputata sunt, pauca hæc summatim deduci possunt, & ad usum tradi mortuæ. *Primum:* ut cum te noxia voluptas, aut fluxatum deliciarum cupiditas incesserit, confestim oculis aut animo